

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Idem contingere etiam alijs similia patrantibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

xum & illecebras voluptatum. Hæc ubi intellexit Saladinus, ira vehementer concitatus, seuerè mandauit, vt quidquid de Christianis reliquum esset, è ciuitatibus omnibus expelleretur.

III.

His ita denarratis, exclamauit Apollonius: *Prò, quod ab horret Iudæus, & quod execratur paganus, hoc quasi pro lege habes Christianus! Mihi exclamare libet, Prò cæcitatem Christianorum, qui alieno exitio sapere non didicerunt! Sciunt Iudæos, templum, ciuitatem & Terram Sanctam, impietate sua perdidisse; nõrunt ibi Christianos pietate ac religione sua possessionem accepisse; & non vident contrarijs moribus se se omnia rursus amisisse? Enimuerò neque illud vident; etiam quæ adhuc habent in manibus bona, ob vitæ improbitatem, ad hostes abire posse? Non tolerauit Saladinus Christianos in vrbibus suis, ob improbitatem, & Deus eos toleret in Terra sua? Et terra infecta est ab habitatoribus suis: ait Propheta, quia transgressi sunt leges, mutauerunt ius, dissipauerunt sedus sempiternum. Ob quam rem & Deus eos è Terra eiecit, ne porò ab impijs habitatoribus inficeretur; eaquæ mala induxit, quæ illic Propheta recenset. Quocirca & D. Augustinus eos reprehendit, qui bona, quibus donabantur, fato suo, mala autem, quibus vexabantur, Christo nostro imputabant, cum potius deberent, si quid rectè saperent, illa qua ab hostibus aspera & dura perpeffi sunt, illi diuina prouidentia tribuere, quæ solet corruptos hominum mores bellicia emendare atque contere: itemq; vitam mortalium iustam atq; laudabilem talibus afflictionibus exercere, probatamq; vel in meliora transferre, vel in his adhuc terris, propter vsus alios detinere. Illud verò, quod eis vel vbiq; propter Christi nomen, vel in locis Christi dicatissimis & amplissimis, ac pro largiore misericordis ad eapacitatem multitudinis electis, præter bellorum morem truculenti barbari pepercerunt, hoc tribuere temporibus Christianis: hinc Deo gratias agere, hinc ad eiu nomen veraciter currere, vt effugiant pœnas inferni. Hæc eadem quæ Augustinus Ethnicis dicit, dici possunt omnibus ab Ecclesia Catholica alienis; immò ipsis quoque Catholicis religionis tepiditate & defectu, morumque malorum enormitate, Deum ad iram, & arma prouincijs regnisque iniicienda, prouocantibus. Ac ne prolixè reperam, quæ Saluianus clarè grauitèrque scribit de Afris; neque quæ Victor Vticensis de persecutione Wandalica aliquot*

Ista. 24. 5.

S. Augustin.
lib. 1. De ci-
uit. cap. 8.

libria

libris recenset; aut quæ Gregorius Turonensis, Ioannes Vascus, Sigebertus, & Paulus Diaconus; immo Eusebius, Socrates, Nicephorus, alijque, & ex illis Baronius, copiosè persequuntur. Paucula quædam dumtaxat, quæ nos saltem causa, si non & tempore, & loco viciniùs attingunt, gratia exempli perstringam, vt discamus consiliù, quod ex Deo capitur, firmiter utiliusq; esse omnibus ijs consultationibus, quæ ab humana Politici, vel potiùs Machiavellicis status ratione sumuntur: nec stabile esse regnum vllum, cuius fundamentum pietati non innititur. Rectè enim S. Thomas dixit: sapientia & potentiam germanas esse comites vera Religionis, & tanta societate iunctas, vt hac ruente, illas pariter ruere necesse sit. Quod verissimù esse, non ex hoc solùm cognoscimus, quòd in quibus provincijs & regnis floret Religio, in eisdem etiam plerumque sapientia potentiaque vigeat; sed quòd etiam quicumque Principes à Religionis regula deflexerint, fallacemq; potiùs mortalium prudentiam, quàm Dei legem, in consiliùm adhibuerint, cum principatu simul prudentiam ac potentiam perdant. Cuius rei probandæ gratia profert Petrus Ribadeneira non solùm aliquorum Principum sacra, sed etiam profana exempla, qui cum regni administrandi modum ad humanas & civiles rationes, non ad diuinas leges & præcepta reuocarent, sibi perniciem pepererunt; & quibus artibus regna sua maximè conseruata cupiebant, ijsdem prostrauerunt ac funditus euerterunt. Sacra exempla è diuinis litteris nos suprà satis multa attulimus; profana, sed Christianorum hinc aliqua in compendio apponere non pigebit.

Vt ergo quædam strictim percurram, quis nescit Constantij, quis Valentis Imperatorum calamitosos, sed meritos exitus? quis non audiuit Hunrici Wandalorum regis, aut Basilisci capitalis hostis Concilij Chalcedonensis iustissimas pœnas? Et quidem Basiliscum Zeno, Zenonem autem propria coniunx Imperio priuauit; immo & viuum hunc vxor iussit sepeliri, vino sepulcra. Heraclius initio & Catholicus, & animi fortis ac generosi princeps fuit, at posteaquam hæresi attaminatus est, facta plurimum ac nobilissimarum Orientis prouinciarum iactura, obscæno morbi genere infelicitè absumptus est. Philippus Iconomachus de imperio

S. Thomas
Opusc. 20.
lib. 2. c. vii.

Petrus Ribadeneira
lib. 1. de Principibus Christianorum
c. 19.

IV.
Thom. Bez.
lib. 5. de Significationibus
Eccl. cap. 11.
Sig. 15. Zonaras tom. 3.
Paul. Diaconus
lib. 7. c. 1.